

GŁOS LUBAWSKI

POLSKO-KATOLICKA GAZETA BEZPARTYJNA NA POWIAT LUBAWSKI I OKOLICE

Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorek, czwartek i sobotę.

Przedpłata: miesięczna wynosi 80 groszy z doręczeniem 1 złoty.
kwartalna wynosi 2,40 zł. z doręczeniem 3,00 zł.

W wypadkach nieprzewidzianych spowodowanych siłą wyższą (przeszkód w zakładzie, złożenia pracy i t.p.) abonent nie ma prawa żądania niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia: za ogłoszenie od wiersza 1 mm. na str. 6-lam. 15 gr.
na str. 2-lam. 50 gr., ogłoszenia drobne słowo 20 gr.
Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

Telefon Nr. 59. Konto czekowe P. K. O. Nr. 145266.

Członkami drukarni B. Miłoszewskiego w Nowemście n. Drw.

Rok II.

Nowemiasto n. Drwęcą, czwartek dnia 7. listopada 1935 r.

Nr. 132

Kartele.

Front sztywnych cen musi się załamać.

Słuszność miał niewątpliwie p. premier Kocialski, kiedy zagadnienie równowagi budżetowej umieścił w samym centrum naszych trudności ekonomicznych. Od właściwego bowiem rozwiązania tego problemu zależy nie tylko równowaga ustroju pieniężnego ale i ogólnie gospodarcza pomyślność kraju.

Dla niego nie jest tajemnicą, że sytuacja finansów publicznych Polski jest wysoce niekorzystna. Państwo w stanie od 2 lat ustabilizowanego w wykonaniu niedoboru budżetu, państwo, którego dług wewnętrzny rośnie w szybkim tempie i które na jego obsługę zużywać musi coraz większą część swych wpływów, państwo, które opiera swą równowagę finansową na kredycie publicznym i którego kredyt publiczny wskutek tego szwankuje - takie państwo musi oczywiście szukać dróg wyjścia z trudnej sytuacji.

Dróg tych pozostało nam niewiele. Rząd uważa, że jedną z nich - i konieczną - jest redukcja płac urzędniczych. Niema powodu poddawać w wątpliwość słuszności takiej opinii. Chodzi tylko o to, aby wpływ obniżki płac na równowagę gospodarczą kraju został zneutralizowany. Chodzi o to, aby wszystkie elementy życia gospodarczego zostały przystosowane do obniżonego poziomu płac. Albowiem tylko na gruncie takiego przystosowania może się utrwać prawdziwa równowaga budżetowa.

Otóż istnieją w gospodarstwie polskim elementy, które, wyłamując się z pod ogólnego prawa „równania w dół”, polityce przystosowania stawiają szczególnie silny opór. Elementy te - to w pierwszym rzędzie „sztywne” ceny przemysłów skartelizowanych, od lat całych utrzymujące się mimo nacisku rządu i opinii publicznej na nieproporcjonalnie wysokim w stosunku do innych cen poziomie.

Aż do tej chwili przemysły skartelizowane potrafiły umiejętnie płynąć pod prąd ogólnej konjunktury gospodarczej. W okresie najcięższego kryzysu zdołały nie tylko utrzymać ceny na poziomie najlepszych lat 1928-30, ale w pewnych gałęziach wydzwignąć je powyżej tego poziomu. Nastąpiło wskutek tego nie tylko nie uzasadnione przesunięcie znacznej części dochodu społecznego od rolnictwa i przemysłów niezwiązanych do przemysłów skartelizowanych, ale również ogólne zahamowanie procesu wyrównawczego, grożące wystawieniem na szwank dzieła dokonywanej się poprawy. Polityka karteli stabilizuje przepaść między cenami produktów rolnych, a cenami artykułów przemysłowych, hamuje wzrost konsumpcji tych artykułów i uniemożliwia skuteczne zwalczanie bezrobocia.

Kartele uzbrajają się lub udowadniają, że nie są w stanie przeprowadzić redukcji cen swych wytworów. Twierdzą że następstwem takiej redukcji byłaby ruina podstawowych gałęzi przemysłu wraz z nieuchronnym wstrząsem na rynku kredytowym i koniecznością wyrzucenia na bruk tysięcy robotników.

Oczywiście twierdzenie takie nie liczy się ani z teorią ekonomiczną, ani z doświadczeniami życia gospodarczego. Następnym obniżki cen nie może być ruina odpowiednich przemysłów, jakkolwiek może być ruina niektórych i to nielicznych i słabych przedsiębiorstw. Przy najbardziej nawet gwałtownym spadku cen żaden przemysł nie znikł z oblicza ziemi, nie przestał produkować.

Obniżenie cen kartelowych do poziomu cen towarów, kształtujących się swobodnie według normalnych praw rynkowych, nie tylko nie zabiłoby produkcji, ale, wręcz przeciwnie, musiałoby doprowadzić do bardzo wydatnego jej powiększenia i odpowiadającego mu wzrostu zatrudnienia.

Czyż potrzeba jaskrawszego dowodu, że tak jest istotnie, jak przykład kształtowania się cen cementu po rozwiązaniu odnośnego kartelu? Po jego rozwiązaniu cena cementu spadła pra-

Podatek specjalny.

Jaką skalą opodatkowania przewiduje projekt Ministerstwa Skarbu.

WARSZAWA. Ministerstwo Skarbu opracowało projekt dekretu o podatku specjalnym od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych. Wedle tego projektu specjalnemu podatkowi mają podlegać wynagrodzenia, wypłacane przez:

1. Skarb Państwa i Skarb Śląski.
2. Państwowe monopole, przedsiębiorstwa, instytucje oraz zakłady, dalej przez związki samorządu terytorjalnego i związki międzykomunalne oraz przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje tych związków.
3. Związki samorządu gospodarczego i zawodowego oraz przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje tych związków.
4. Publiczno-prawne zakłady ubezpieczeń społecznych i od ognia.
5. Bank Polski.

Projekt obejmuje wszystkie rodzaje wynagrodzeń wraz z wielkimi dodatkami.

Projekt przewiduje następującą skalę podatku specjalnego:

- Przy uposażeniu do 100 zł miesięcznie — 5 proc.
od 100 zł do 150 zł — 7 proc.
od 150 zł do 500 zł — 10 proc.

- od 500 zł do 1.000 zł — 12 proc.
od 1.000 zł do 2.000 zł — 15 proc.
od 2.000 zł wzwyż — 20 proc.

Przy wynagrodzeniach, od których opłaca się państw. podatek dochodowy opłat emerytalne, lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych, albo niektóre z tych obciążeń, podatek specjalny ma wynosić:

- od 110 zł miesięcznie 4,5 proc.
od 110 zł do 165 zł — 6,5 proc.
od 165 zł do 550 zł — 9 proc.
od 550 zł do 1.150 zł — 10,5 proc.
od 1.150 zł do 2.300 zł — 12,5 proc.
od 2.300 zł wzwyż — 16,5 proc.

Specjalnemu podatkowi mają podlegać wynagrodzenia, wypłacone w okresie od 1 grudnia 1935 r. do 31 grudnia 1937 r. bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają i bez względu na terminy wypłaty. Obowiązek potrącania specjalnego podatku będzie ciążył na władzach, kierownikach urzędów i instytucyj, lub przedsiębiorstwach, wypłacających wynagrodzenia. Do podatku nie będą pobierane żadne dodatki ani na rzecz Skarbu Państwa, ani związków samorządowych.

Wymiana depesz z okazji święta Republiki Czeskosłowackiej.

Z okazji święta Republiki Czeskosłowackiej wysłał Pan Prezydent Rzeczypospolitej następującą depeszę:

J. E. Prezydent Masaryk, Praga. Proszę Waszą Ekszelencję o przyjęcie z okazji święta Republiki Czeskosłowackiej moich najlepszych życzeń zdrowia dla Waszej Ekszelencji i pomyślności dla Republiki.

(-) Ignacy Mościcki.

Prezydent Republiki Czeskosłowackiej odpowiedział, co następuje:

J. E. Prezydent Mościcki, Warszawa. Uprzejme życzenia Waszej Ekszelencji żywo mnie wzruszyły. Do moich szczerych podziękowań łączę szczerze życzenia szczęścia dla Waszej Ekszelencji i pomyślności dla Polski.

Masaryk.

Wizyta węgierskiego min. oświaty w Polsce.

WARSZAWA. W niedzielę przybył do Warszawy na zaproszenie rządu polskiego węgierski minister oświaty dr. Balindt Homann.

Na dworcu głównym w Warszawie gości węgierskich witali: kierownik ministerstwa W. R. i O. P. prof. Konstanty Chyliński, podsekretarz stanu min. W. R. i O. P. ks. prof. Zongolowicz, i poseł węgierski w Warszawie de Hory z członkami poselstwa.

Wysiadającego z pociągu min. Homana zebrałi powitali okrzykami: „Niech żyje”.

Po krótkim cercle minister Homan odjechał do przygotowanych apartamentów hotelu europejskiego.

wie trzykrotnie, a spożycie tego artykułu prawie się podwoiło. A więc pomimo znacznej obniżki cen cementu, obniżki, która według obrońców nienaruszalności cen kartelowych powinna była wytworzyć katastrofalne warunki dla produkcji tego artykułu, byliśmy świadkami objawu przeciwnego, a mianowicie znacznego wzrostu produkcji i odpowiadającego mu wzrostu zatrudnienia.

Drugim argumentem, jakim szermują obrońcy karteli jest argument eksportowy. „Utrzymanie cen wewnętrznych na wyższym poziomie — twierdzą — umożliwia stosowanie dumpingowego eksportu, dzięki temu eksportowi zdobywa się dla Polski dewizy zagraniczne, podtrzymując bilans płatniczy, walutę, etc.”.

Czytaliśmy niedawno na łamach prasy rewelacje o jednym z najważniejszych karteli, poparte cyframi. Z cyfr tych wynikało, że owa

Podpisanie polsko-niemieckiej umowy gospodarczej.

WARSZAWA. W dn. 4 listopada 1935 r. podpisana została w Warszawie polsko-niemiecka umowa gospodarcza, która reguluje na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania całości obrotu towarowego między obydwoma krajami i przewiduje rozszerzenie obrotów towarowych przy uwzględnieniu wzajemnych potrzeb w dziedzinie polityki handlowej.

Włochy nie zarekwirowały m.s. „Batorego”.

GDYNIA. W związku z uprzejmymi informacjami zagranicznej prasy o rzekomem zarekwirowaniu przez Włochy m.s. „Batory”, dowiadujemy się, że wiadomość ta nie odpowiada prawdzie.

Prace nad wykończeniem „Batorego” postępują naprzód. Termin jednak oddania do użytku ulegnie pewnej zwłoce i zamiast w grudniu b.r. statek będzie wykończony dopiero przy końcu lutego, a nawet w początku marca r. n. Jest prawdopodobne, że m/s „Batory” po wykończeniu nie od razu odejdzie do Gdyni, lecz zostanie przez pewne amerykańskie towarzystwo okrętowe zafrachtowany na jeden lub dwa rejsy wycieczkowe.

„Piłsudski” wyjechał do Gdyni.

GDYNIA. Dziś o godz. 17 wyszedł do Nowego Jorku motorowiec „Piłsudski”, zabierając około 200 pasażerów, przeszło 1100 ton towarów oraz pocztę. Wskutek choroby dotychczasowego kapitana statku Stankiewicza M/S „Piłsudski” odszedł pod kierownictwem kpt. Borkowskiego.

skartelizowana gałąź przemysłu liczy 450 prezesów, wiceprezesów, członków rad nadzorczych i zarządów, którzy w roku 1934 otrzymali tytułem stałych pensyj 5.864.762 zł, tytułem zaś prowizyj i tantjem — drugie tyle.

Cyfrы powyższe mają swą wymowę. Mówią one również, że haracz, nałożony na ludność w postaci wysokich cen nie jest uzasadniony koniecznościami eksportowymi, ale przedewszystkiem dążeniem do nieograniczonego zysku ze strony przedsiębiorców w przemysłach skartelizowanych.

Musimy przełamać front sztywnych cen kartelowych, jeżeli chcemy ożywić nasz organizm gospodarczy i uczynić go zdolnym do wykonania tego olbrzymiego wysiłku, jakiego wymaga zmanifestowana przez rząd dążność do gospodarczego zrównania Polski z krajami zachodniej Europy.

